

ARBETARMAKT

Svensk sektion av F5I – Förbundet för Femte Internationalen

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 190 (22/04) - 041220

arbetarmakt.com

Innehåll

- Försvar av kollektivavtalen
- Bort med alla privilegier inom fackföreningsrörelsen
- För en suverän konstituerande församling i Ukraina
- Nytt tyskt vänsterparti måste lämna SPD:s skugga
- Appell om ekonomiskt stöd:
Hjälp oss samla in 5 000 pund för vårt internationella arbete

Vi publicerar två uttalanden från SEKO Post:s klubb på Södermalm i Stockholm. Båda dessa uttalanden är föredömliga och manar till efterföljd.

Försvar av kollektivavtalen

Byggnads har förklarat ett skolbygge i Vaxholm i blockad. Anledningen är att byggbolaget tar in lettiska byggarbetare till löner och arbetsvillkor som ligger långt under vad svenska byggarbetare skulle ha fått. SEKO Post Södermalm avvisar alla nationalistiska argument mot att "utländska" arbetare tar "svenska" jobb – det är nödvändigt att arbetarklassen organiserar sig internationellt och tar avstånd från alla försök att ställa "svenskar" mot "utlänningar". Men vi avvisar också alla försök att underminera kollektivavtalen. Att byggnadsarbetarnas – och i förlängningen andra grupper – löner pressas ner tjänar bara arbetsgivarna på. Fackförenings- och hela arbetarrörelsens svar måste därför vara att låta arbetare från andra länder komma hit – men att med alla medel slåss för att de ska omfattas av svenska kollektivavtal. Allt stöd till Byggnads alltså, och vi uppmanar resten av LO och alla som säger sig företräda arbetarrörelsen att mobilisera för denna fråga.

SEKO Post klubb Södermalm december 2004

Bort med alla privilegier inom fackföreningsrörelsen

I media har det flera gånger på sistone förkommit rapporter om privilegier, lägenhetsfiffel och bonusar för LO-företrädare. Till detta kan läggas att lönerna för facktopparna och arbetarrörelsens politiska representanter i riksdag och regering ligger skyhögt över de arbetare de ska representera. Med såna levnadsvillkor är det inte konstigt att fack- och partipamparna har lättare att identifiera sig med näringslivets direktörer än med vanliga arbetare, och gång på gång har visat sig betydligt mer lyhörda för deras krav och önskemål. SEKO Post Södermalm anser att arbetarrörelsens fackliga och politiska representanter ska representera arbetarrörelsen, inte arbetsgivarna, och att de därför ska leva under samma villkor som de fackliga medlemmarna. Låt facktopparna omfattas av de avtal som de förhandlar fram – då kanske de blir mer villiga att ta strid för avtal som faktiskt ligger i medlemmarnas intresse. Bort med alla fantasilöner, bonusar och lägenhetsaffärer! (Men naturligtvis

bör de ha rätt till övertid i händelse av långa nattförhandlingar.)

Fackföreningsrörelsen måste rensa ut privilegier och införa regler och medlemsstyrda kontrollorgan som omöjliggör korruption och maktmissbruk.

SEKO Post klubb Södermalm december 2004

För en suverän konstituerande församling i Ukraina

Högsta domstolen i Ukraina har ogiltigförklarat den andra omgången av det presidentval som ägde rum den 21 november och som gav upphov till 'den orange revolutionen'. Både den ryskstödde Viktor Janukovitj och den av USA och EU stödde Viktor Jusjtjenko har accepterat att en ny omgång ska hållas den 26 december.

Beslutet är en stor eftergift till oppositionen, som fortfarande organiserar en massprotest i centrala Kiev. De har tillkännagett att de inte kommer att avbryta demonstrationerna förrän deras krav på ändringar av valproceduren ägt rum.

Både USA och EU har öppet ingripit i det ukrainska valet. Den ryske presidenten Vladimir Putin har fördömt åtgärderna för ett omval.

Jusjtjenko representerar den del av den kapitalistiska eliten eller oligarkerna som vill genomföra en nyliberal 'reform' av ekonomin och i slutändan ansluta sig till EU och Nato.

Putin har alla anledning att bli upprörd av 'den orange revolutionen'. Amerikanska trupper är stationerade i flera tidigare sovjetiska republiker i Centralasien under fö-revändning att utköpa kriget mot terror. USA är beslutet att lägga vantarna på de enorma oljereserverna i hela den kaspiska regionen.

Även om oppositionen har masstöd från befolkningen i landets västra del, ungdomar och den nya medelklassen, står det också klart att den är starkt influerad – och delvis organiserad – av agenturer i USA och EU.

Under Bill Clinton uppmuntrade USA störtandet av Slobodan Milosevic i Serbien. I Georgien spelade Bush förra året en initierande roll genom att använda samma metoder som nu används i Ukraina. Putin har försökt attrahera de forna sovjetiska republikerna – Rysslands "nära utland" – till en "gemensam ekonomisk zon". Vitryssland, Ukraina och Kazakstan är centrala länder i detta försök att skapa en motsvarighet till Nafta. Om Kiev faller i händerna på en proamerikansk eller 'proeuropeisk' president, hotar detta att från början torpedera hela projektet.

Hela den ukrainska oppositionen har mycket mäktiga och generösa uppbackare i USA. Den har finansierats och organiserats både av USA:s regering och NGO-grupper i USA. USA-diplomater, inklusive USA:s ambassadör, har skamlöst ingripit i hela valkampanjen. Ändå har västmedia enbart rapporterat Putins tungfotade ingripanden. Faktum är att både de republikanska och demokratiska partierna och NGO-grupper som Freedom House och miljardären George Soros Open Society Institute har spenderat miljoner dollar. USA:s regering har officiellt använt 14 miljoner dollar för att 'främja demokrati' i Ukraina.

Genom att använda det i Belgrad baseade Centrum för motstånd utan våld har unga serbiska aktivister, som har sitt ursprung i studentrörelsen mot Milosevic, Otpor, hjälpt till att träna och organisera ungdomsrörelsen Pora. I Georgien förra året hjälpte de till att organisera en studentrörelse vid namn Khmara. I Vitryssland heter den Zubr. Det är tämligen säkert att USA använder den här metoden i hela det tidigare Sovjetunionen där regimer motsätter sig kraven på vidöppna dörrar. Nästa plats att hålla ögonen på är sannolikt Moldavien.

På sätt och vis verkar dessa ungdomliga folksamlingar kopiera den antikapitalistiska rörelsens taktik i väst och revolutionerna 1989–1991. Men det är långt mer tjuvigt, professionellt och marknadsdrivet. Kievs centrum är enfärgat orangt: flaggor, overaller, band, allt, tillhandahållet av

välbärgade anhängare. En hel infrastruktur – gatukök, massiva teveskärmar – har betalats av sympatiserande affärsmän och den del av oligarkerna som backar upp Jusjtjenko. Hans nära allierade, parlamentsledamoten Yulia Tymosjenko, gjorde en förmögenhet under utförsäljningen av olika statliga gaskoncerner. En annan uppbackare är oligarken Petro Porosjenko, tillverkare av konfektyr och delägare i oppositionens viktigaste tevekanal – kanal 5.

En del studenter i Charkov är oroade av den från utlandet inspirerade konfrontationen mellan Viktor Justjenkos orangea revolutionärer och Viktor Janukovitjs blåvita anhängare. De har bildat en "grön" rörelse som kallas Vi är för fred! med målet att föra samman de två sidorna. De har slagit läger på Charkovs centrala torg sedan den 28 november och organiserade en fotbollsmatch mellan blandade lag från båda sidor. Dmitry Tkatjev, 22 år, student vid Charkovs statliga universitet, säger: "Vi vill få folk att tänka på huruvida de används av politikerna för att dem ska uppnå sina själviska mål."

Ingen sida i den här konflikten bryr sig om arbetarnas och böndernas intressen. Hatet mot den repressive och korrumpade Kutjmas regim är helt och hållet begripligt. Men en nyliberal regim kommer inte att medföra frihet och demokrati – i bästa fall en blek kopia av alla de politiker i USA och Västeuropa som påstår att "det finns inget alternativ", men med makten helt och hållet i händerna på bankirerna och miljardärerna.

Å andra sidan är rädslan hos arbetarna i de nedgångna industriområdena i östra Ukraina begriplig. Men deras egna oligarker, uppbackade av Putin, kommer bara att övervaka en allt större misär. Om de mobiliserar för en generalstrejk måste det bli, inte mot deras bröder i väster, utan mot de korrumpade utsugarna i hela landet.

Svaret är inte Jusjtjenkos designade orangea band eller Janukovtj blåvita flaggor. Trots deras ärlighet är det inte heller 'fredens' gröna. Arbetarna och bönderna i östra och västra Ukraina ska inte bekämpa varandra för sina respektive korrumpade oligarkers skull, för att inte tala om Bush eller Putin. Fallujas och Groznys slaktare har inget att erbjuda ukrainarna förutom utsvettning, blodiga krig och tårar.

Det är därför som Ukrainas ungdom och arbetare måste samlas under en verkligt social revolutions röda flaggor mot oligarkin och deras imperialistiska uppbackare. De måste säga 'nej' till en andra omgång av presidentvalet och till det bonapartistiska presidentämbetet. Istället måste de säga ett kraftfullt 'ja' till val till en suverän konstituerande församling. Detta är den enda demokratiska väg som kan leda till makt för arbetande människor.

Arbetare, jordbrukare och ungdomar måste bilda lokala delegatsråd för att kunna kämpa för och sedan genomföra valet, för att hindra oligarkerna och deras handgångna från att ställa upp eller korrumpera kandidaterna, att förbjuda fascister och antisemiter och garantera fria och rättvisa val. Till detta behövs inga imperialistiska observatörer.

Delegater som väljs till konstituerande församlingen måste vara omedelbart avsättbara om väljarna så vill, om de vidtar åtgärder som en majoritet av väljarna inte vill ha. Revolutionära socialister i Ukraina bör argumentera för en arbetar- och bonderepublik utan presidentämbete, med media i händerna på de arbetande medborgarna, med full frihet för de partier som arbetarna erkänner som sina och utan inblandning av institut i USA eller EU.

Revolutionärer måste hävda att endast socialt ägande av produktionsmedlen – exproprieringen av alla oligarkerna utan kompensation – kan lägga grunden för en demokratiskt planerad ekonomi. Då skulle den stora majoriteten kunna arbeta för att återställa landets välstånd och sociala service. För att kunna kämpa för en sådan utgång är ett revolutionärt arbetarparti en brännande nödvändighet.

FifthInternational.Org, London

Nytt tyskt vänsterparti måste lämna SPD:s skugga

Den 20–21 november samlades 240 delegater som representerade 6 000 medlemmar i Nürnberg för

att planera lanseringen av ett nytt vänsterparti och planera en kampanj för valet i Nordrhein Westfalen nästa år. Wahlalternative Arbeit und Soziale Gerechtigkeit (WASG), Valalternativet Arbete och Social Rättvisa, presenterade sig vid sin federala konferens som dynamiskt och inriktat på framtiden. Men många delegater uttryckte tvivel i sina inlägg och det finns förvirring och stora åsiktsskillnader när det gäller partiets politiska inriktning.

Detta var uppenbart beträffande motionerna till den nationella konferensen med delegater och i förhållande till programmet. Mot slutet överläts de flesta av motionerna till exekutivrådet som består av nationella exekutivrådet och representanter för delstaterna. Diskussionen om programmet uppskötts likaså. Ett temporärt program för exekutivrådet måste emellertid etableras som den lagliga ramen för valkampanjen i Nordrhein Westfalen. Och detta kommer också mer eller mindre att etablera de villkor under vilka diskussionen om programmet kommer att fortsätta. Den officiella lanseringen av partiet kommer att äga rum i april i Nordrhein Westfalen under upptakten till valet.

På konferensen fanns fackliga företrädare från mellannivån – bland dem en hel del ombudsmän. De ansvarade för att få konferensen till stånd, men samtidigt var de angelägna att inte förlora kontrollen över det oerfarna partiet. För att formulera ett första program drog dessa fackliga företrädare in intellektuella som Bischoff och andra som länge letat efter några som är beredda att acceptera deras förslag om hur kapitalismen ska räddas baserat på deras keynesianska recept som varje månad presenteras i tidskriften Sozialismus.

Vid sidan av de fackliga företrädarna fanns det en massa tidigare och nuvarande vänsteraktivister från olika traditioner, varav en hel del har varit inaktiva under de senaste åren och som hoppas att här finna en ny anledning att bli aktiva igen. De flesta av dem vill ha ett verkligt vänsterparti och varje inlägg som stödde ett socialistiskt perspektiv för det nya partiet stöddes av omkring en tredjedel av delegaterna. Inte desto mindre fanns det en brist på klarhet när det gäller hur man måste kämpa för detta perspektiv.

En tredje grupp bestod av alla slags småborgare, som i sämsta fall vill använda hela projektet för att främja sina personliga visioner för att förbättra världen och som ger prov på alla de negativa aspekterna av "gräsrotsdemokrati", dvs. de har inga skrupler när det gäller att tala om annat än det ämne som är under diskussion och insisterar på bundna mandat så att ingen tillåts ändra uppfattning under diskussionens gång.

Denna inställning påminner starkt om de gröna. Men den verkliga orsaken bakom är att ledningen runt Kurt Ernst vägrar att bryta med socialdemokraternas politik. Gentemot de som vill återgå till SPD:s politik under 1980-talet, är det många som helt enkelt bara ställer upp de grönas i slutändan meningslösa svar på SPD från den tiden.

Tre av fyra medlemmar i exekutivrådet använde sin rapport till konferensen för att distansera sig från vänstern, medan de var bra mycket öppnare mot högerflygeln. Detta kommer till uttryck i begreppet "välfärdsstatsparti" (Sozialstaatspartei), med vilket framför allt Kurt Ernst definierar detta projekt. Det som i första ögonblicket förefaller vara ett mycket försiktigt och byråkratiskt utformat försök att ställa sig på arbetarklassens sida inför kapitalisternas generella angrepp, är i verkligheten ett försök att vinna kapitalisternas liberala representanter.

I detta sammanhang är en petition från Hamburg-Syd belysande, vari Joachim Bischoff och hans vänner från redaktionen för Sozialismus har sitt fäste: "Vi accepterar inte denna medvetet och avsiktligt inskränkande term (nytt vänsterparti)... Den oföränderliga principen för välfärdsstatens konstitution försvaras i praktiken inte av något av de så kallade folkliga partierna [dvs. de parlamentariska partierna] ... Detta innebär att de styrande politiska partierna till och med överger överenskommelsen om konstitutionen. Konstitutionen har utformat denna stats identitet... Denna identitet var kristna, socialister, liberaler, fritänkare, fackliga företrädare och många andra ursprungligen överens om ... Valalternativet har till uppgift att överta detta 'förlorade arv' och fullborda en uppgift som är av grundläggande betydelse för vår konstitutions fortvaro..."

I förslaget definieras de 50 procent av befolkningen som tenderar mot att avstå från att rösta som

målgrupp för WASG. Dessa är "konservativa liksom kristna, social-demokrater liksom fackliga aktivister till vänster". Det fastslås helt riktigt att dessa skikt inte kan mobiliseras av ett vänsterparti och eftersom det är detta de vill göra, vägrar de att "inskränka partiet" till ett vänsterprogram.

Det är inte förvånande att anhängarna av en sådan inriktning reagerar med hat mot det program som bland annat föreslogs av medlemmar i Förbundet för Femte Internationalen. Förslaget säger klart och tydligt: "statens verkliga makt ligger inte i parlamentet utan i exekutiven: ett av ingen valt och bara formellt kontrollerat polis-, militär- och byråkratmaskineri som är bundet till kapitalistiska egendomsförhållanden och till bourgeoisien som klass."

Hundratusentals har blivit politiskt aktiva under de senaste två åren. De har deltagit i demonstrationer och strejker, ofta för första gången i livet. De frågar sig idag varför så lite uppnåtts och hur kampen ska fortsättas. Det är detta som måste vara det nya partiets målgrupp, inte den mytiska vänsterflygeln i de borgerliga FDP och CDU/CSU.

Grundandet av WASG är ett svar på SPD:s förräderi. Detta förräderi består emellertid inte i att de övergett 'överenskommelsen om konstitutionen', utan i att partiet tvingat igenom kapitalisternas intressen, en minoritets intressen, mot majoriteten. Därigenom kan borgarna lita på sina rikedomar och den borgerliga staten. SPD:s förräderi består i att acceptera att allt måste underordnas borgarnas intressen och att staten måste ge sitt stöd.

Om kampen mot de generella angreppen ska ha någon som helst utsikt till framgång, måste arbetarklassens klassmedvetande stärkas och detta börjar med att avvisa idén att vi har intresse av att "försvara tysk eller lokal industri och konkurrenskraft" och att klart inse att denna stat är borgarnas stat. SPD:s förräderi består allmänt talat i att de genomför "överenskommelsen om konstitutionen", som döljer dessa förhållanden, och inte i att de övergett den.

Om ledningen för WASG vill främja förtroendet för den borgerliga staten och dess konstitution, vilket socialdemokratin gjort under så lång tid, kommer de att fördärva ambitionerna hos hundratusentals som väntar på att bygga ett nytt arbetarparti. Om WASG slutar som en dålig kopia av SPD kommer människor i slutändan att föredra den verkliga varan framför imitationen.

Medlemmar i Arbeitermacht presenterade ett alternativt programförslag. Det slår fast arbetarklassens rättfärdiga krav – och när vi definierar dessa har vi mycket gemensamt med de flesta medlemmarna i WASG. De kan uppnås genom direkt aktion och genom att bygga upp maktorgan mot borgarna. Många anser att en del av dessa krav är 'orealistiska', speciellt meningen att bilda en arbetarmilis:

"Detta program kan i sin helhet bara uppnås genom en arbetarregering, som baseras på arbetarrörelsens maktorgan, fabriks- och områdeskommittéer, arbetarmiliser och råd och som är beredd och förmögen att krossa den byråkratiska statsapparaten och ersätta den med en rådsliknande demokrati. Sådana arbetarråd är inte bara kampmedel mot det rådande systemet, de är på samma gång den form i vilken det arbetande folket kan kontrollera samhället demokratiskt och planera ekonomin i enlighet med producenternas behov."

När den provisoriska ledningens medlemmar kallar vårt program 'orealistiskt', bekymrar det oss inte. Vi anser att deras förslag om att samla in namn till försvar för konstitutionen är ett fullständigt meningslöst sätt att bekämpa regeringens nedskärningar.

Men många till 'vänster' inom WASG frågar sig allvarligt hur å ena sidan massan av arbetare och ungdomar ska kunna vinnas för det nya partiet, och hur å andra sidan detta parti ska kunna bli socialistiskt och antikapitalistiskt. Deras krav på 'realism' måste tas mycket allvarligt. Vi anser att rädslan för att bli alltför 'radikal' också är en kvarleva från socialdemokratin. Kravet på 'realism' är SPD:s svar på stalinismens brott och de maoistiska sekternas idioti sedan 1960-talet. Så länge det varit tillåtet att fortsätta tala om "demokratisk socialism" på första, har vänstern inom SPD alltid underkastat sig en valstrategi, accepterat behovet att delta i regeringar för att förhindra "en ännu sämre med bara CDU" och accepterat behovet att gå med på en del nedskärningar i välfärden för att

förhindra "ännu värre nedskärningar".

Vi anser att ett parti måste vara en politisk ledare och att det måste ange en klar inriktning. Det får inte vägledas av de minst klassmedvetna, utan måste hjälpa dessa att sträva mot förtruppens nivå. Att använda oklara formuleringar kan bidra till att avleda angrepp från borgerliga media, men om vi vill vinna över de vars uppehålle nu ifrågasätts genom borgarnas avskedanden och regeringens nedskärningar behöver vi klara svar: vilken är vår fiende, varifrån kommer deras makt och hur kan vi beröva dem den?

Med ett nytt parti som står i främsta ledet i dagens strider, kommer många som idag tycker att våra idéer är orealistiska börja tänka igenom dem på allvar.

Därför kämpar vi för en socialistisk plattform inom WASG. För att kunna bli ett verkligt svar på SPD:s förräderi, måste WASG göra sig av med det socialdemokratiska skräpet. Vi måste ta oss ut ur den långa skugga som SPD kastar.

FifthInternational.Org, Stuttgart

Appell om ekonomiskt stöd:

Hjälp oss samla in 5 000 pund för vårt internationella arbete

Kära kamrater,

Förbundet för Femte Internationalen har startat en insamling för att samla in 5 000 pund för att bidra till att finansiera en delegation till World Social Forum i Brasilien, Indonesian Social Forum och fortsätta vårt ingripande i Europas Sociala Forum.

Vi har deltagit i alla tre ESF och skickat ett stort antal kamrater till Florens, Paris och London. Under de senaste tolv månaderna har vi varit djupt involverade i förberedelsemötena i London, Istanbul, Berlin, Bryssel och Paris.

Vid ESF i London i oktober 2004 förde vi till de sociala rörelsernas församling fram idén att upprätta en permanent europeisk samordning av de sociala rörelserna som kan bli ett effektivt centrum för att organisera kampen på lokal, nationell och kontinental nivå.

Vi hjälpte också till med att organisera framgångsrika seminarier och möten mellan fackliga aktivister från hela Europa för att diskutera arbetarklassens svar på de nyliberala angreppen på hela kontinenten och den växande desillusioneringen med de socialdemokratiska partierna – arbetarklassens traditionella partier. Vi hjälpte också till med att organisera ett seminarium för att diskutera ödet för Europas glömda nationalitet – romerna – tillsammans med andra organisationer från hela Europa.

Under de många seminarierna och diskussionerna om vägen framåt för rörelsen uttryckte vi behovet av att fackföreningar, partier och sociala rörelser som deltar i ESF-processen bildar ett nytt parti. Vi förknippade detta med meningen att bilda en femte international och spred och populariserade den parollen.

Våra kamrater pekade tillsammans med den socialistiska ungdomsorganisationen revolution på att samtidigt som unga människor utgör majoriteten av aktivister på gatorna i rörelserna mot krig och kapitalism, är de fullständigt frånvarande från podierna på ESF. Vi utgjorde den viktigaste delen i kampen för en ungdomsförsamling som kulminerade med ett möte där 200 unga människor inte bara diskuterade uteslutningen av ungdomar från rörelsen, utan också antog en deklaration som uppmanar de sociala rörelsernas församling att organisera en kampanj med civil olydnad och direkt aktion för att stoppa EU:s angrepp på välfärd och arbetare och göra slut på ockupationen av Irak och Palestina.

Under 2005 planerar vi att mobilisera i hela Europa för demonstrationen i Bryssel den 19 mars mot krig och rasism och mot ett nyliberalt Europa och privatiseringar. Vi kommer också att mobilisera

för en vecka av demonstrationer och motkonferenser kring G8:s toppmöte i Skottland i juli 2005. Vi har också för avsikt att skicka delegationer till World Social Forum i Brasilien och Indonesian Social Forum och kommer att fortsätta att vara involverade i förberedelserna inför nästa ESF i Aten 2006.

För allt detta behöver vi din hjälp – både ekonomiskt och praktiskt.

Vi har som mål att samla in 5 000 pund under de närmaste månaderna för att kunna täcka kostnaderna för vårt internationella arbete. Varje bidrag du kan ge, oavsett storlek, kommer att vara till stor hjälp.

Du kan skicka bidrag till Arbetarmakts postgirokonto 474 02 54–0. Glöm inte att skriva WSF.

Du kan även ge kontanta bidrag till någon av våra kamrater.

Om du har frågor eller vill ha mer information om våra planer, eller kan hjälpa oss på något sätt, tveka inte att kontakta oss.

Socialistiska hälsningar

Dave Stockton

Internationell sekreterare

Förbundet för Femte Internationalen